

ΡΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΑΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσά 15.

Τιμᾶται λεπτῶν 10

Τιμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΤΕΛΩΝΕΙΑΚΟΥΣ

— Δικαζομένους ἐν Λαμῖα. —

Ἐννιά ναι τὰ τελώνια
 Ποῦ κρίνουν ἔστη Λαμῖα
 Κι' εἰν' ἓνα κι' ἓνα, διαλεχτά,
 Ἐστὴ σούφρα γυμνασμένα,
 Μὲ τὴν τιμὴ δὲν εἶχανε
 Συγγένεια καμμία
 Καὶ τὰ συμφέροντα γι' αὐτοὺς
 Τοῦ Κράτους ἦταν ξένα.

✦

Γιὰ λάθος τυπογραφικὸ
 Ἐπαίρναν τὸ «Οὐ κλέψεις»
 «Νὰ κλέβης» τὸ διώρθοναν,
 Χωρὶς τοῦ συγγραφέως
 Νὰ παίρνουνε τὴν ἄδεια...
 Καὶ σὺ δὲ θὰ πιστέψης
 Πόσο μᾶς κλέβαν, Μωϋσῆ
 "Ὅσο κι' ἂν ἦσ' Ἰβραῖος...

✦

Μὲ τὴν κλεψιὰ τοκίζανε
 Ἐὸ μίζερ, μισθό τους·
 "Ὅσω δὲν τόκισαν πο' ἔ
 Ἰβραϊστοκογλύφοι

Ἐστὴν πείνα τὸ ἀχόρταγο
 Βρωμοκεφάλαιό τους,
 Ποῦ τοῦ φτωχοῦ τὸ κόκκαλο
 Ἐσὰ σκύλος, μυαλογλείφει.

✦

Ὁ πρῶτος πρῶτος ἀπ' αὐτοὺς
 Ἐὸν ἑμαυτό του κρίνει
 Καὶ βρίσκει πῶς εἰν' ἄκακο
 Ἐθῶο περιστέρι,
 Ἄλλος τὴν εἰμαρμένην του
 Ἐπεύθυνον ἀφίνει,
 Ἄλλος σοῦ λέει πῶς μ' αὐτοὺς
 Ποτὲ δὲν ἦταν ταῖρι
 Ἄλλος τὰς ἐκδουλεύσεις του
 Ἐθυμίζει ἔστους κριτάδες,
 Ἄλλος θαιμάζει κι' ἀπορεῖ
 Πῶς δὲν τὸν στεφανόνουν
 Καὶ τὰ λοιπά... Μὰ ὁ στερνός
 Μᾶς λέει πῶς κι' ὁ τάδες
 Κι' ὁ δεινάς μᾶς ἔσουφροναν
 Κι' ἀκόμα μᾶς σουφρόνουν

Κι' ἂν τοῦ ἀφήσουνε λυτὰ
 Τὰ χέρια του, σηκώνει
 Τὸ τελωνεῖο σήμερα
 Μαζῆ μὲ τὸν Τελώνη!..
 Μωρ' ἔνορκοι, βαρᾶτέ τους,
 Ἐδῶ σὲ θέλω Γρύλλο!
 Τιμὴ καὶ δόξα 'ναι γιὰ σᾶς
 Ἄν βγῆ δικαιοσύνη,

Ἄν βγῆ ἀπ' τὴ Λαμία σας,
 Τῆς γνώσεως τὸ ξύλο
 Καὶ δόστε μάθημα βαρὺ
 Ἐστὴν κλέφτρα Ῥωμηοσύνη.
 Ναι, ὅσο κι' ἂν σᾶς ἔπιασε
 Σφαγιὸ καὶ ριπιτίδι
 Νὰ δείχτε πῶς δὲ φάγατε
 Μαρούλι δίχως ξύδι.

ΕΙΣ ΤΗΝ ΗΤΤΑΝ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕΥΣΕΩΣ

Κρίμα! πῆγαν ἔτὸ βρόντο καὶ τοῦ Ῥάλλη τὸ ταξίδι
 Καὶ τοῦ Ῥόκου μας ἰμόντε πῆγαν ἢ ρητορικῆ,
 Φίλοι τοῦ Γεωργιάδη, πιῆτε ξύδι, πιῆτε ξύδι,
 Τοῦ Λογιώτατου τὴ νίκη χιριετᾶ ἢ μουσικῆ.

Ἄ! τί νίκη! τὴ χρονοτάει, ἔτὰ τερτίπια τοῦ Καρτάλη,
 Ἐτοῦ Καρτάλη τὴ σακούλα καὶ δυὸ τούρκων τὰ κουκκιά
 Συλλυποῦμαι καὶ τὸ Ῥόκο, συλλυποῦμαι καὶ τὸ Ῥάλλη
 Καὶ τὸ Θόδωρο γιὰ τέτοια τερεκέδωσι κακιά!

Ἐκλογεύς.

ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΙΣΠΑΝΟΥΣ ΔΟΚΙΜΟΥΣ

Ἀφήστε καὶ τὸ Ῥαμπαγᾶ τὸ χέρι σας γὰ σφιξῆ
 Τοῦ Δημοκράτου Καστελλᾶρ μικρὰ πατριωτάκια·
 Ἄρμάδα ἢ πατρίδα σας ἂν δὲν μπορῆ γὰ δειξῆ
 Καὶ ταξιδεύετε καὶ οἱ μὲ μικροκαραβάκια,
 Μᾶς μοιάζετε, σᾶς μοιάζομε, καὶ ἔστην ἀνεμοζάλη
 Ὅσο μικροὶ κι' ἂν εἴμαστε γινόμεστε μεγάλοι.

Ῥαμπαγᾶς.

ΠΗΦ! ΠΑΦ!

ΔΥΣΩΔΙΑ ΤΟΥ ΤΡΑΜΒΑΓ — Οἱ ἀμφοτέρων τῶν γενῶν ἐπιβάται
 τοῦ ἰσπυλάτου τ ρ ἄ μ παραπονοῦνται καὶ δικαίως, διὰ τὴν ἀφόρητον
 δυσωδίαν ἣν πέμπουσι πρὸς τὰς ρίνας αὐτῶν οἱ ἵπκοι του. Αἰτία δὲ
 τῆς δυσωδίας ταύτης ἥτις μεταβάλλει τὰ τ ρ ἄ μ εἰς εἶδος κινήτων
 ἐποπάτων, εἶνε, ὡς ἐμάθομεν, τὸ ἀγίσμα τῶν εἰλώτων ἵππων διὰ

βρωμερῆς, σεσηπυίας κριθῆς, ἥτις καὶ τὴν ὑγείαν αὐτῶν ὑπονομεύει.
 Ἀπαιτεῖται ἰσχυρὰ συνάγχη, δυνατὴ κλιώνικ ἄπως ἀνθέξη τις
 πρὸς τὴν ἀσφυκτικὴν ταύτην δυσωδίαν. Εἴδομεν κυρίαν λειποθα-
 μήσασαν ἐξ αὐτῆς. Ἐπιστῶμεν ἐπὶ τοῦ ἀτόπου τούτου τὴν προσο-
 χὴν τοῦ ρέκτου καὶ δραστηρίου ὅσον καὶ εὐγενοῦς διευθυντοῦ κ.
 Βρέμκεν, ὅστις δὲν ἀμφισβᾶλλομεν ὅτι θὰ τὸ διορθώσῃ. Εἶνε τόσα
 τὰ παράπονα τοῦ κόσμου κατὰ τοῦ τ ρ ἄ μ, ὥστε δὲν εἶνε ἀνάγκη

— 46 —

ΕΠΗΦΥΛΛΙΣ «ΡΑΜΠΑΓΑΣ»

— 46 —

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

ἸΗ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μετάφρασιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

Οἱ Ὀθωμανοὶ, πρᾶοι καὶ δεσποτικοὶ ἐν τῷ ἰδιωτικῷ βίῳ,
 δὲν εἶναι πάντοτε τόσον ἀπεκτινημένοι ὥστε νὰ μὴ αἰσθάν-
 ωνται ὅτι ὅλη ἡ ἀξία μιᾶς συζύγου δὲν πρέπει νὰ συνίστα-
 ται εἰς τυφλὴν καὶ δουλικὴν πίστιν.

Πολλοὶ αὐτῶν θὰ ἐδέχοντο κάλλιστα τὴν μετ' εὐρωπαϊῶν
 συμβίωσιν, καὶ ἂν τὰ χαρέμια κατοικῶνται μόνον ὑπὸ σκλά-
 βων, κερκασίων ἢ γεωργικῶν, τοῦτο γίνεται, διότι εἶναι
 δυσκολώτατον νὰ προμηθεύθωσιν ἐκ τῶν πεπολιτισμένων
 χωρῶν τῆς δύσεως πτηνὰ στέργοντα νὰ κλεισθῶσιν εἰς τοὺς
 κεχρυσωμένους τούτους κλωζοὺς.

Ἄλλοτε, ὁ τρυγετὸς τῶν δυτικῶν ἦτο εὐκολώτερος. Ἄνε-
 λάμβανον αὐτὸν οἱ πειραταὶ τῆς Τύνιδος καὶ τοῦ Ἀλγερίου.
 Ἐπειράτευσον ἀκαταπαύστως ἐπὶ τῆς Μεσογείου, καὶ ὅταν
 ἤρπαζον ἀπὸ τῆς παραλίας ἢ ἀπὸ ἐμπορικοῦ πλοίου σπανίας
 καλλονῆς χριστιανῆς, εὐθὺς πανιὰ διὰ τὴν Κωνσταντινούπο-
 λιν, ὅπου τὴν ἐπώλουν ἐπικερδῶς εἰς κανένα μέγαν ἄνθρω-
 πον τῆς αὐτοκρατορίας ἢ καὶ εἰς αὐτὸν τὸν Σουλτάνον.
 Ἐκτὸς τῆς περιλαλήτου Ῥωξελάνης, ἢ ὅποια ἦτο Ῥωσσίς ἢ
 Πολωνίς, τῆς σουλτάνας Μπάφρας, ἥτις ἐκυβέρνησε τὴν Τουρ-
 κίαν ἐπὶ τριῶν βασιλείων, καὶ ἀνῆκεν εἰς εὐγενῆ τῆς Βενε-
 τίας οἴκου, εἶναι γνωστὸν ὅτι ὁ Μαχμουτ, πατὴρ τοῦσουλ-
 τάνου Ἄττούλ Ἀζίζ, ἦτο υἱὸς κρετλῆς ἐκ Μαρτινίκας,
 τῆς δεσποινίδος Δὲ Μπουκ (de Buc), συγγενοῦς τῆς αὐτο-
 κρατείας Ἰουσηρίας.

Ὁ Ῥουστὴμ ἦτο ἐξ ἐκείνων οἵτινες ἐκτιμῶσι τὰς νοήμο-
 νας γυναῖκας, ἂν καὶ ὁ ἴδιος ἦτο μέτριος τὴν νοημοσύνην,
 καὶ δὲν μετανόει διότι ἐνυμφεύθη, καθ' ἐν τῶν μακρυνῶν
 αὐτοῦ ταξιδίων, θελκτικὴν νεάνίδα, ἥτις ἔφερε τὴν ζωὴν
 καὶ τὴν παιδικότητα εἰς τὸ χαρέμιον.

Ἡ Βίγια τὸν ἔτερε· αἱ ἀντιστάσεις αὐτῆς κατὰ τοῦ
 περιορισμένου βίου τῶν γαυνομισσῶν τὸν διετκέδαζον ὡς τι
 νέον καὶ πρωτοφανές· ἡ ζωηρὰ κεχρωματισμένη γλώσσά της
 τὸν παρεμβύει διὰ τὴν μονότονον φλυαρίαν τῶν λοιπῶν συν-
 τρώων της.

Ῥητέον δὲ ὅτι ἡ διαγωγή τῆς Βίγιας ἦτο ἀνεπίληπτος

ἄ προστίθεται καὶ τοῦτο. Ὁ δὲ κύριος Βρέμκεν ἔχει μεγάλην ἀποστολὴν νὰ ἐκπληρώσῃ, ἂν ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν τροχίαν τῆς τῆν ἠθικῶς ἐκτροχιασθεῖσαν ἐταιρίαν, ἧς διευθύνει τὰ συμφέροντα. Θὰ ἐπανέλωμεν εἰς ἄλλα καιριότερα, διότι λυπούμεθα βλέποντες ἔν τούτῳ χρήσιμον διὰ τὸν τόπον ἔργον κινδυνεύον νὰ καταστῆ ἀντι-δημοτικόν.

ΠΗΓΑΔΙΑ ΠΕΤΡΟΠΗΓΑΔΑ. — Μὰς διελάλησαν τὴν ἀνακάλυψιν φρεάτων καὶ τὴν δι' ἄλυσσων ἀντλιῶν ἀντλησιν τοῦ ἀφθύου ὕδατος αὐτῶν πρὸς κατάβρεγμα τῶν ὄδων, ἀλλ' ἔως τὴν ἄρθεσιν εἴδομεν τίποτε. Χθὲς ἐμείνετο καὶ πάλιν ἐλευθέρως στροβιλιζῶν καὶ προμηθεύων πελάτας εἰς τὸ Τυφλοκρμετον ὁ κωνορτός, καταφρονῶν τοῦ εἶς τινὰς προνομιοῦσους ὁδοῦς γελοιωδιστάτου καταβρέγματος ὑπερᾶνω τοῦ ὀποίου ἐκύλιε τὰ νέφη του. Ἀρχίζομεν νὰ πιστεύωμεν ὅτι τὰ πηγάδια τὰ εἴδομεν εἰς τὸν ὑπνον μας, ἵνα ἐπαληθεύσῃ ἡ παροιμία, καθ' ἣν σόπου πεινᾷ, ψωμιά θωρεῖ κι' ὄπου διψᾷ πηγάδια π

ΕΥΚΟΙΛΙΟΥΤΗΣ ΕΝΟΡΚΩΝ. — Ὑποπτος πολὺ ἐφάνη εἰς πολλοῦς ἡ εἴδησις καθ' ἣν, κατὰ τὸ καιριότερον σημεῖον τῆς δίκης τῶν Τελωνειακῶν, ἐν Λαμιά, οἱ ἑνορκοὶ κατελήφθησαν ὑπὸ κώδικος καὶ διέκοπτον συχνότατα τὴν σειρᾶν αὐτῆς μεταβαίνοντες εἰς ἐπίσκεψιν τοῦ θαματοῦ τῶν τριῶν μηδενικῶν. Τὸ σύγχρονον αὐτὸ σφαγὶδ' ἔστη κοιλιὰ δώδεκα ὁμὸν ἀνθρώπων ἐδόκεν ἀφορμὴν εἰς πολλὰ σχόλια. Τί νὰ τοὺς τ ἄ ῖ σ α ν ἄ ρ ἄ γ ε :

ΚΑΙ Ο ΑΝΕΜΟΣ ΠΟΛΕΜΙΟΣ. — "Ὅλα πολεμοῦν ἐφέτος τὸ Νέον Φάληρον, ἡ ἀκρίβειά του, τὸ ἀτελεῖς ἡλεκτρικὸν φῶς του, φῶς παραδόξως ἀναγκασθὲν νὰ κρεμάσῃ ἐκατέρωθεν κατέπικουρίαν συνήθων φανῶν, διὰ πᾶν ἐνδεχόμενον, καὶ ἡ ἐμφάνισις καρχαρίου εἰς τὰ ὕδατά του καὶ ἡ ἐγκαθόδουσις ἄλλων καρχαρίων τῆς ξηρᾶς, οἷτινες μετέβαλον αὐτὸ εἰς ἄλλο Μονακὸ ἢ Σᾶν Κάρλο χαρτοπαικτικόν καὶ ὡς ἵ μὴ ἔφθαναν πάντα ταῦτα καὶ ἄλλα τόσα, ἰδοὺ ὅτι τὸ πολεμεῖ τῶρα καὶ ὁ ἄνεμος. Προχθὲς τὴν Κυριακὴν ἄπειρον πλῆθος φαληριζόμενον ἔτρεψεν εἰς φυγὴν σφοδρῶς πνέων ὁ πονέντε-μαίστρος καὶ νέφη κωνορτοῦ ἐγέφυον ἀπὸ τῆς θάλασσης εἰς τὴν ἑλλάδα. Τὴ συνθήμα ἦτο ὄπου φύγῃ φύγῃ. "Ἐμείναν δὲ μόνον ὀλίγοι προσκεκολλημένοι ὡς στρέιδι ἐπὶ τῆς φαληρικῆς ἀκτῆς, διὰ νὰ μὴ ἀναρπαγῶσιν ὑπὸ τοῦ ἀνέμου καὶ οἱ φανατικοὶ τῆς τ ρ ἄ π ο υ λ ἄ σ καὶ τῆς ρ ο υ λ ἔ τ τ α σ μετὰ τὰ θύματά των, διὰ τὰ ὅποια τὸ ΣΑΠ ἔχει ἐκτακτῶν τ ρ α ῖ τ ο εἰς τὰς δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα.

"Ὅλα τὰ ὄνειροπολήματα τῆς νέας του ἀμφορφοσεως, ἂν ἐξακολουθῇ νὰ τὴν πολεμῇ καὶ ὁ ἄνεμος θὰ πᾶνε τ ο ὕ ἄ ν ἔ μ ο υ .
Γ. Γ. Ἐλησμονήσαμεν νὰ σημειώσωμεν ὅτι, ἐκτὸς τοῦ ἀγγλικῆς ὑπάρχει καὶ ἰσπανικὸν δόλωμα ἐλκὼν τὸν καρχαρίαν εἰς Νέον Φάληρον, διότι ἐκεῖ εἶναι ἡ κυριοβολημένον τὸ ἰστιοφόρον τῶν δοκίμων τοῦ ἰσπανικοῦ ναυτικοῦ, οἷτινες ἐθαύμασαν τῶν τορπιλίων ἡμῶν τὸ Μ ο υ σ ε ῖ ο ν .

ΚΟΛΠΑ ΤΗΣ ΑΠΕΑΠΗΣΙΑΣ. — Ἀπόψε ἀναβιδάζουν ἐπὶ τῆς σκηνῆς τοῦ νέου Φαλήρου τὴν Niniche, τριπρακτὸν αἰσχρότητα, ἀπαγορευθεῖσαν ἄλλοτε ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας. Ἀπεφάσιον πλέον καὶ νὰ ξεβρακωθοῦν καὶ ὅλα νὰ τὰ κάμουν πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν τοῦ δημοσίου, διὰ νὰ ἐλκύσουν κόσμον γαργαλίζοντας καὶ τὴν ἔκταν αἰσθῆσιν

ὅσον δύνανται περισσότερον. Ἡ Ἀδελφὴ βεβαίως δὲν θὰ λείψῃ ἀναμνήσκουσα ἡμῖν τὰ ἦθη τῆς ἐν Γαλλίᾳ Régence. Ἑλληνίδες δὲ οἰκογένεια μετὰ τρυφερῶν καὶ ἀθῶων παρθένων, μετ' ὀνομάτων ἰστορικῶν, ἐστεμμένον ὑπὸ τῆς αἴγλης τοῦ 21 θὰ χειροκροτήσῃσι θεάματα καὶ ἄκουσμα ἐπιτρεπούμενον εἰς μόνον τὸν κόσμον τῶν ἐταιρητῶν ἐν Παρισίοις. Παρὰ τοῦ ρέκτου καὶ σώφρονος κ. Στατζου ἀνεμίνομεν πλείονα σεβασμὸν πρὸς τὰ δημόσια ἦθη. Καίριος δὲ νὰ περάσῃ χαλινὸν εἰς τὸ ἀφηνιάσαν πλέον Νέον Μονακὸ ἡμῶν ἀπαγορευῶν τινὰς τῶν πορνικῶν αὐτοῦ παραστάσεων καὶ τὴν λειτουργίαν ἐνός αὐτοῦ χαρτοπαικτείου, ὅπερ προῦρσται ἵν' ἀποβῇ πηγὴ τῆς οἷδος πόσων αὐ ὀκτανῶν. Φύλακες, γρηγορεῖτε!

Μεταξὺ δύο Βάζων :

— Πῶς σοῦ φαίνεται ὁ Σεβαστόπουλος τῶν τελωνειακῶν, παραδεχόμενος ὡς μόνον συνένοχον τὸν ἀχθοφόρον Πατάταν ;
— Σὺν σε β ἄ σ τ ὀ π ο υ λ ο τῆς τελωνειακῆς κατασρόλας με πατάτα.

Βαρυπεθεὶς ἡκολουθήσαμεν χθὲς τὴν κιδεῖαν τοῦ παρὰ τὴν καστέλλαν πνιγέντος νεαροῦ φίλου Νικολάου Ἀθανασίου, ἀδελφοῦ τοῦ προσφιλεστάτου ἡμῖν Γάκη Ταγχοπούλου. Τὰ περὶ τοῦ τραγικοῦ τέλους αὐτοῦ ἐδημοσιεῖθησαν ἀνακριτικῶς παρὰ τινων συναδελφῶν, ὧν μία μάλιστα ἀπέδωκε τὸν θάνατον τοῦ νέου εἰς πρόθεσιν αὐτοκτονίας ἀνοπιστάτως. Ὁ ἀτυχὴς νέος προγευθεὶς μετὰ τριῶν φίλων του ἐν Ἀθήναις, κατῆλθε μετ' αὐτῶν διὰ τοῦ σιδηροδρόμου εἰς νέον Φάληρον, κατὰ τὴν 1 μ. μ. ἔκει οἱ τρεῖς αὐτοῦ φίλοι προέτειναν θαλάσσιον λουτρόν, ἀλλ' ὁ ἀποθανὼν δὲν ἐδέχθη λέγων ὅτι πρῶτῳ μόνον ἦτο νὰ ἐπορευότο περὶ εἰς Πειραιᾶ, διὰ τῆς παραλιακῆς ὁδοῦ καὶ νὰ λουσθῶσιν εἰς τὸν κἀτωθεν τῆς οἰκίας Κουμουδούρου ὀρμίσκον, καὶ ἐπεισεν αὐτοὺς νὰ μεταβῶσιν ἐκεῖ. Τὰ γραφέντα ὅτι οἱ τέσσαρες νέοι ἦσαν ἐν καταστάσει μέθης δὲν ἔχονται ἀληθείας. Εἰς τὸν ὀρμίσκον ἀφοῦ ἔφθασαν, ἐξεδύθη ὁ ἀτυχὴς Νίκος καθὼς καὶ εἰς τῶν φίλων αὐτοῦ ὀνόματι Σωτήριος. Οὐδεὶς αὐτῶν ἤξευρε νὰ κολυμβᾷ. Ὁ Νίκος ριφθεὶς εἰς τὴν θάλασσαν ἐπλήγη παρὰ τὸν κρόταφον καὶ κατὰ τὸ στήθος ἐπὶ πέτρας ὑποβρυχίου, ρήξας δὲ πόνου κραυγὴν ἐφώνησε : «Σώσέ με, Σωτήρη» καὶ ἤρξατο ἀσπαίρων ἐν ἄγωνίᾳ πνιγομένου. Ἀλλ' ὁ φίλος αὐτοῦ Σωτήριος ἥκιστα ἐδικαιολόγει τὸ ἄνομά του, ἐν τῇ περιστάσει ταύτῃ, καθὸ ἐντελῶς ἀδαῆς τοῦ κολυμβᾶν. Πολὺ πλεόνον τοῦ πνιγομένου πλέον ἐκ συμφορῆσεως νέου ἡ ὀ λ ε μ β ο ὄ χ ο ς ἄ ρ ι σ τ ο ς κ ο λ υ μ β ῆ τ ῆ ς , μ ἔ τ ῆ ν λ ἔ μ β ο ν α ὐ τ ο ῦ . Παρκαλοῦν οἱ φίλοι τοῦ πνιγομένου αὐτοῦ νὰ τὸν σώσῃ, τῷ προσφέρουν ὅσα χρήματα θέλῃ, ἀλλ' αὐτὸς ἀρνείται, ἔως ὅπου κλητῆρ ἐκεῖ παρῶν τὸν ἐκδύει διὰ τῆς βίας καὶ τὸν ἀναγκάζει νὰ πῆσῃ εἰς τὴν θάλασσαν. Ἀλλ' ἦτο πλέον ἀργά διότι οὐδεὶς τῶν ἐκεῖ παρόντων ἐγνώριζε τί ἔπρεπε νὰ κάμῃ διὰ νὰ ἐπαναφέρῃ τὴν ἀναπνοὴν εἰς τὸ δυνάμενον ἔτι νὰ σωθῇ θῆμα.
Τὴν προσφιλῆ Νίκου ἔκλαυσαν πολλοὶ φίλοι του. Ἥγαπᾶτο τὸσον καὶ ἦτο τὸσον ἄγιος ἀγάπης ὁ ἀγαθώτατος τὴν καρδίαν κα εὐφυῆς τὸν νοῦν καὶ ἀδαμάντινος τὸν χαρακτήρα νέος ! Συλλυπούμενοι τῇ δυστήνῃ μητρὶ καὶ τοῖς ἀδελφοῖς αὐτοῦ, σπένδομεν ἀπὸ καρδίας τὰ δάκρυα ἡμῶν ἐπὶ τοῦ τάφου του, τάφου θάψαντος τόσας ἐλπίδας, τόσα ὄνειρα, τόσους πόθους καὶ τὸσον μέλλον μετ' αὐτοῦ.

καὶ πρὸ τοῦ ἐν Γκιόκ-Σουγιοῦ ἐπεισοδίου οὐδὲ τῆς ἐλαχίστης μομφῆς ἐφάνη ἄξια.

Ἡ δύνατο μάλιστα νὰ χρησιμεύσῃ ὡς πρότυπον εἰς τὰς μετ' αὐτῆς συμμεριζομένης τὴν εὐνοίαν τοῦ Ρουστὲμ πασσᾶ, διότι αἱ ἥκιστα αἰδήμονες αὐταὶ γυναῖκες ἠέτιζον προπετῶς, κατὰ τὸν περίπατον, τοὺς νεαροὺς ἐφέντηδες, ἐδέχοντο δὲ παρ' αὐτῶν ἄθη καὶ μηνύματα, ἐνῶ ἡ Βάγχα ἀπέφευγεν ἐπιμελῶς τὰς τοιαύτας ἀνοησίας. Ὅθεν τὰ προηγούμενα τῆς κατηγορουμένης συνηγόρου ὑπερ' αὐτῆς, ἐπὶ πλέον δὲ, δ δικαστῆς αὐτῆς ἦτο πρὸδ α τεθεμεμένος εὐοικῶς ὑπερ' αὐτῆς.

Ὁ πασσᾶς ἔ. μόνον παράπονον εἶχε κατὰ τῆς Βάγχας. Ἥτο δυστηρητημένος ὀλ γ ο ν ἐναντίον αὐτῆς, διότι δὲν τῷ ἔδωκε τέκνα, ἀλλ' οὐχ ἦττον προετίμα αὐτῇ τῆς νωχελῶς Μπετμέ καὶ τῆς ἀτημάντου Ζαϊδὲ, αἵτινες ἀμφοτέραι κατέστησαν αὐτὸν πατέρα.

Ἐ, τούτοις δὲν εἶχεν ἀπόλυτον ἐμπιστοσύνην εἰς αὐτήν. Παλαιὸς σπινθὴρ ἀνατολικῆς ζηλοτυπίας ὑπεκρύπτετο εἰς

τοὺς μυχοὺς τῆς καρδίας τοῦ Ὁσμάνῃ πρὸς τὴν ἄξ-έραστον καὶ ἀνεξάρτητον ξένην ἣν μετεφύτευσε εἰς Κωνσταντινούπολιν. ἴτως δὲ καὶ ἐνοεῖ ὀρμεμφύτως ὅτι τὸ ζωηρὸν καὶ πνευματικὸν πλάσμα εὐλαβῆ μάλλον ἢ τρυφεράν συμπάθειαν ἔτρεφε πρὸς αὐτόν.

Ἐκ τῶν διαφορῶν τούτων αἰσθημάτων προέκυπτεν ὅτι ὁ Ρουστὲμ δὲν θὰ ἀπέκρουεν οὔτε θὰ ἐδέχετο ἀξετητάτως τὴν ἐναντίον τῆς τετάρτης νομίμου συζύγου του κατηγορίαν.
Ὅθεν ὁ Ρουστὲμ ἤκουσε τὰς ἐξηγήσεις τῆς Βάγχας, ἦτις ἀπελογῆθη με τὴν ἰταραξίαν τῆς αθώτητος.

Ἐδὴλωσεν ὅτι ἀπῆξίου νὰ δικαιολογηθῇ ἀπέναντι ἀθλίου εὐνοῦχου, πληρωθέντος πιθανῶς, διὰ ν' ἡμαυρώσῃ τὴν ὑπόληψιν τῆς, καὶ ὅτι ἂν εὐρέθη πρὸς στιγμὴν ἀντιμέτωπος πρὸς Φράγκον τινὰ εἰς τὸν λειμῶνα τοῦ Γκιόκ Σουγιοῦ, τοῦτο συνεβη διότι εἶχεν ἐγερωθῆ ἀκριβῶς ὅπως ὑπεκφύγη τὰ βλέμματα τοῦ Θεασέος χριστιανοῦ.

(ἀκολουθεῖ)

Bis! — ΠΙΦ! ΠΑΦ — Bis!

ΦΟΒΕΡΟΝ. — Οί κύριοι Μπούν και Γκρέγκορυ, λαν εύγενώς φρομενοί, ήθέλησαν νά διαθέσωσι, χάριν των όρφανών της πόλεως, μίαν παράστασιν των, ήμερινήν, διά τήν προσεχή Πέμπτην. Έπεθύμουν νά τέρψωσι δωρεάν και τό θήλυ και τό άρρεν ήμίν Όρφανοτροφείον και εξήτησαν πρώτον (προτιμώνται πάντοτε αί κυρίαί) παρά του κ. Κοζάκη Τυπάλδου τήν άδειαν ν' ανοίξωσι τάς πύλας του θεάτρον των εις τά θήλια όρφανά, άλλ' ό Κοζάκης ξ' μανίκωτος υποδέχθει αυτούς τοίς έστρεψι τά νύτα.

Έν τούτοις ή παράστασις αύτη θά δοθί τήν Πέμπτην, κατά τήν 5 1)2 μ. μ. ή έλευθέραν είσοδον διά τά όρφανά του Χατζή-Κώστα, ών θά παιανίζη και ή μουσική έν τή θεάτρω. Έννοείται ότι διά τον άλλον κόσμον ή είσοδος θά ήναι έλευθέρα υπό τον όρον της πληρωμής, ύσφ και άν εύρίσκωνται όρφανοί και έξω του Όρφανοτροφείου. Άφίνομεν επί του παρόντος, εις τό δημόσιον τιν φροντίδα νά σχολιαση του κυρίου Κοζάκη τον τρόπον θά ήτό τι τόσον ώρατον ή συνάντησις της όρφανίας άμφοτέρων των φύλων εις κοινήν διασκέδασιν!

ΚΑΡΧΑΡΙΑΣ ΕΙΣ ΝΕΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ. — Γνωστόν ότι πρό τινων ήμερών τεράστιος καρχαρίας ώφθη έκεί προς τά ύδατα της Σαλαμίνας, όμοιος του όποιου ποτέ δέν έφάνη εις τάς ελληνικάς θαλάσσας. Η τίγρις αύτη των θαλασσών περιπολεί τανών έξωθεν του Νέου Φαλήρου και επλάνει φόβον και τρόμον τοίς λουμένοις. Συμβουλεύομεν τοίς πελάτας και τάς πελάτιδας των λουτρών αυτού νά παύσωσι βυθίζόμενοι εις τά υπό τοιούτου άνθρωποφάγου θηρίου συχναζόμενα ύδατα του Νέου Φαλήρου και νά προτιμώσι τά ώράτα λουτρά του Παλαιού, όπου μόνη ή παρουσία του καπετάν Γιαννίου του Ηρ-δελοφου άρκει διά νά τρέψη τον καρχαρίαν εις άτακτον φυγήν.

Γ. Γ. Έρχομεν γράφει τ' άνωτέρω, ότε έμάθομεν ότι εις Νέον Φάληρον κατέπλευσεν άγγλικόν πολεμικόν πλοτον και διαμένει έκεί. Ζήτημα δέν είναι τώρα ότι ό καρχαρίας θά στήση έν Νέω Φαλήρω διαρκές καρτέρι και ούαί τοίς λουμένοις!

ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΣΕΒΑΣΤΟΠΟΥΛΟΥ. — Μόνος ό Σεβαστοπουλος, εις των έννεα τελωνιακών ειχε τήν ειλικρίνειαν νά 'πή καθαρά και ξάστερα ότι από τό 1882 ήρχισε νά μας κλέβη, ένθαρρυνες έκ της των δηλωτικων και των ιδιων έξοδου άριστίας. Αύτός ίδιον, λέγει, ότι επί παντός είδους τελωνιστέων έμπορευμάτων εκολλάτο ή λέξις «Κόλλα» εκολλάτο ως βδέλλα επί του τελωνείου και έρόφα τό αίμα του δημοσίου. Θαυμάσιος δέ είναι ό άνήρ άποκρούων πάσαν μετά των κατηγορουμένων συνεννοησιν, ως ει μή τοις καταδέχεται αυτούς τοις άριστοκράτας της κλοπής, και λέγων ότι δέχεται, ως συνενοχόν του, μόνον τον χα μά λ η ν του τελωνείου Πατάταν.

Τί βρωμέικο γ κλου βέ τσι με πατάτα!...

ΘΕΑΤΡΟΝ ΟΜΟΝΟΙΑΣ.

Άπόψε κωμωδιών άνυποδότη ποικιλωτάτη έκεί. Γέλοιο άθάνατο. Αί παράστασις του Γαβουλαρικού θιάσου θριαμβεύουν Μηλο νά ρίξη δέν πέφτει κάτω, από τό συμπυκνωμενον εις αύτάς πλήθος. Τό ειπομεν και άλλοτε. Ό λαός διψά ελληνικό—κό—κό!

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Έν στενή οικογενειακή και φιλική κύκλω έτελέσθησαν ιεροπρεπώς και γηθουσίνως οι γάμοι του καλλίστου φίλου ήμών ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΥ ΤΡΙΜΗ, εις ού τό Κατάστημα έχει τήν τιμήν νά τυπώνηται ό ΡΑΜΠΑΓΑΣ, μετά της άρετοδούτου κορης ΡΕΓΓΙΝΑΣ ΨΩΡΑΦΑ, παρανόμφου όντος του προέδρου του Άρείου Πάγου κ. ΕΠΑΜΕΙΝΩΝΔΑ ΔΗΑΙΓΙΑΝΝΗ. Εύχόμεθα τοίς νεονύμφους εύδαίμονα τον συζυγικόν βίον, γαλήνιον και άνέφελον, ως είνε και ό χαρακτήρ του θαυμασίως φιλέργου γαμβρού, όστις τήν έπισύσεν του γάμου του έπορευθή Ύνα, ως Άμερικανός, έργασθί εις τό τυπογραφικόν έργοστάσιόν του.

ΜΠΟΥΝ ΚΑΙ ΓΚΡΕΓΚΟΥ ΤΟ ΙΠΠΟΔΡΟΜΙΟΝ ΤΩΝ

Έξακολουθει νά ένθουσιάζη τον κόσμον ό διφυής θίασος των κ. κ. Μπούν και Γκρέγκορυ και όλοι όμολογοούν χάριτας τή φιλίω κ. Παναγή Τσίγκρη, διότι παρέσχε τούσφ σπανίαν διασκέδασιν εις τάς Άθήνας. Θαυμάζονται καθ' έκάστην έσπέραν και καταχειροκροοούνται ματιωώς ό μοναδικός έκείνος και μέτρος Άπόλλωνος μέ ούγλην υπερφανείας έν τή συναισθήσει της όξιας του ιπποδρομίου άνήρ, ό όποτος, διαί θείη, δύναται νά κάμη επί του ίππου, και νά ηστάξη ακόμη μετ' αυτού, και αί τρεί ιπποδρομούσι γυ αίκαι, ών ή έπιφραγίζουσα τον αγώνα τελευταία καλλίκεμος είναι άλλη θύλια ιπποκένταυρος άποτελούσα, νομίζεις, έν μετά του ίππου της σώμα και μέ τον ούρα της μόνον επ' αυτού προσολωμένη. "Οπι! λά! οπι! λά! 'Επί. ένθουσιώδη χειροκροτήματα προκαλεί ή χαριστάτη μικρά κόρη της κυρίας Γκρέγκορυ, ήτις έκτελει επί του ίππου όσα και αί

μεγάλοι, ένφ μόλις από τριών μηνών ήρξατο γυμναζόμε η. Φαντασθήτε τί έχει νά γείνη μετά τινα έτη.

Οί γυμναστικοί του θιάσου εις τέλει οι. Οί κωμικοί του άίματι. Μεταξύ δέ αυτών ό Άν τών νιος μέ τό γουρούνι του και μέ τό γαϊδούρι του κατέστη τούσφ δημοτικός, ώστε όταν εξέρχεται εις περίπλον μέ τήν κλασικήν του βεντάγια, τον δακτυλοδεικτιούν και τον παρακολούθει τό πλήθος, όσον δέν παρακολούθησεν άλλοτε τον ήγεμόνα της Βουλγαρίας.

Ο Μίστερ Μπούν άντεμετώπισε γήεις πρώτην φοράν, τήν άφρικανίδα λείαναν, τήν ατίθασσον, ήτις ένοχλουμένη έκ της κλωβού μάτην ζη-

επισκέψείτου, προσεπαθει νά έξορμήση του τούσα διεξοδον.